

Formanden (Berg): Det ærede Medlem maa ikke betegne en Beslutning af Folkethinget paa den af mig nævnte Maade. Omfanget for Brugen af dette Udtryk iøvrigt skal jeg ganske henstille til det ærede Medlems egen skønsonne Bedømmelse; men naar det ærede Medlem bruger Udtrykket om en Beslutning af Thinget, maa jeg nedlægge en Indsigelse derimod, og jeg vil føie til, at de Forslag, der her foreligge affstemte, gaa ikke ud paa at faae Folkethinget til at unddrage sig sin Pligt. Dette føler jeg mig forpligtet til her fra denne Plads at udtale, thi ellers vilde jeg have advaret Thinget mod Behandlingen deraf.

Da ingen Flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Ovennævnte Forslag af Hørup om Standsningen af Sagens 1ste Behandling og Lovforslagets Henvisning til det foran nævnte Udvalg.

vedtoges med 56 Stemmer mod 14 Stemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Bramminge-Nibe Banen til Landgrændsen.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1411—12).

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Holstein: Naar jeg har bedet om Ordet under denne Sag, forinden der er fremkommet noget Forslag om dens Henvisning til det Udvalg, hvortil de andre Sager ere henviste, og hvortil jeg ifølge de Motiver, der ere fremfaite ved de tidligere Forslag om Henvisning til Udvalg, antager, at ogsaa denne Sag vil blive foreslaact henvist, er det ikke, fordi jeg ønsker i saa Henseende at gjøre nogen afvigende Mening gjældende, tværtimod, jeg er ganske enig med det ærede Medlem, der har stillet Forslag i saa Henseende — og heller ikke er det, fordi jeg vil gaa ind

paa Spørgsmaalet om denne Banes Indlæg. Jeg skal ogsaa villig indrømme, at jeg ikke har noget Kjendskab til denne Sag, da jeg ikke har sat mig ind i Lovforslaget, men jeg har bedet om Ordet, fordi jeg tror, at det er baade i Thingets og særlig i den høitærede Indenrigsministers Interesse, at han faar Leilighed til at besvare eller oplyse en Tvivl, der forleden Dag er bleven reist med Hensyn til Administrationen af Jernbanevæsenet. Jeg tillod mig nemlig under Finantslovens Behandling, forinden vi sluttede den forleden Aften, at meddele den høitærede Indenrigsminister nogle Oplysninger, jeg havde faaet, og som jeg troede at det var i Ministerens og i Alles Interesse af faae frem til en forklarende Besvarelse. Jeg kunde, siden den høitærede Minister dengang ikke var tilstede, have ladet den Sag ligge til 2den Behandling af Finantsloven, men det vilde næppe være rigtigt, hverken for Forhandlingen eller særlig overfor den høitærede Minister, thi da den høitærede Minister ikke var tilstede ved mit Foredrag den Aften, fik den hele Epifode Karakter af en Slags Bestyldning mod den høitærede Minister, og en Bestyldning, der ikke besvares, eller som man ikke engang renser sig for, bliver staaende med en vis Vægt og kan altsaa ialtskab gjennem en vis Tid gjøre Skade. Dette vilde efter min Mening være uretfærdigt, og da jeg maa antage, at den høitærede Minister forleden Aften var forhindret ved en virkelig uovervindelig Forhindring fra at være tilstede ved Thingets Forhandlinger, vilde det være ubilligt, om han eller hans Administration eller Ministeriet kom til at undgælde for en saadan uskyldt Fraværelse. Derfor vil jeg give den høitærede Minister Leilighed til idag at besvare mit Spørgsmaal. Jeg veed ikke, om den høitærede Minister har læst, hvad jeg dengang sagde. Jeg antager det ikke, da det først er blevet trykt idag Nr. 11, og jeg antager, at den høitærede Minister ikke siden da har haft Tid til at læse det. Jeg skal derfor meget kort, men dog saa vidtløftigt, som det er nødvendigt af Hensyn til den høitærede Minister, søge at gjentage, hvad jeg da udtalte. Sagen er den, at der fra en forhenværende Embedsmand under Jernbanevæsenet er kommet en Klage til Rigsdagen, som gaar ud paa, at denne Embeds-